

(המסך מעמוד 7)

והוחתם עליהו כי "שחרר" מבית-הסוהר. המקום הקדוש ביותר. בנוכחותם של מפקדי המחנה. ד"ר ישראל שייב ("עד אשר ייכבש הר הבית... חדר הגרדום בעכו הוא המקום הקדוש ביותר"), מנחם בגין ואחיו של אליהו חכים שאמר קדיש וגולה הלז מעל טבלת השיש המוקדש לזכר הורגי לורד מויק, כשחבריהם שרים את המנון לחיי:

חיילים אלמונים הננו, בלא מדים מסביבנו אימה וצלמוות, כולנו גויימנו לכל החיים משורה משחרר רק המוות.

משטרה

בעיני עצמי הייתי נבל!

כשקיבל פרקליט מחוז חיפה הוראה לפתוח בחקירה נגד אריה שור, סגן מפקח מחוז חיפה, עברה בשורה העליונה של המשטרה הרגשה של זעם. הפרשה הסנסציונית, שער ערה מעין כמוה את היחסים בין המשטרה והציבור, עברה לשלב נוסף.

מעטים מאד הבינו מה גרם לעמדתם של קציני המשטרה, שגילו אהדה מפורשת לטרי פוס גם אחרי שחוייב בדיון ונידון למאסר. אחד מגילויי אהדה זו היה ביקורם של קציני משטרה בבית-הסוהר של בית-שאן, בו כלו אים טריפוס ושורצבורד, אחרי שהועברו (לפי דירשת מפקדי המשטרה) מבית-הסוהר המר כזו בתלמינו (שם כלואים רבים מן האו"ר חים שהגיעו לשם בעזרתם).

אדם ביש-מזל. בשיחות פרטיות תיארו קציני המשטרה את הפרשה המפורסמת באור שונה לחלוטין מזה שנתגלה לקהל הרחב. לפי תיאור זה מופיע טריפוס כאדם ביש-מזל, קרבן להשתלשלות מסביבו שהוא לא גרם לה.

מספרים הקצינים: ריטוב היה איש ידוע מאד לשוטרי חיפה. בעשרות פרשות סתור מות, קשורות בעניינים מפורקים נתקלו איך שהוא בשמו. הדבר לא הגביר את אהדת השוטרים אליו, אף כי לא יכלו לנגוע בו. בלילה המפורסם, נקראה המשטרה להתיי ערב בתגרת ימים במסיבה שמשתתפה הש תכרו. תוך כדי ביצוע משימה זו התקיי ריטוב, כאילו, את הסמל שורצבורד, צעיר שחרר ומשופם, וגרם לו חבלה גופנית. שורצבורד אסר את ריטוב, זמם נקמה. אך למ כשהגיעו לתחנה התקשר ריטוב טלפונית עם ישרון שיף, מי שהיה אז מפקד המשטרה במחוז חיפה, ומשלא מצא אותו בבית דיבר עם אריה שור, סגנו. בהתאם לנוהג שחרר אריה שור את ריטוב בערבובת.

שורצבורד לא רצה להסתפק בזה. אז איר גן, כביכול, את המארב כדי לפצות עצמו על המכות שהוכה. כשנמלט ריטוב חזרה מירי מכיו לתחנת המשטרה נעצר שוב, והפעם נשאר בכלא.

איש משמעת מובהק. לפי תיאור זה לא נכנס טריפוס לענין עד לאותו רגע. בעיני הקצינים המכירים אותו הרי הוא קצין "פרוסי", אדם הנאמן באופן עורר לממונים עליו, ובאותה שעה גם לפיקודיו. איש מש מעת מובהק. התערבותו החלה בפרק הבא. כשעיי שורצבורד דו"ח השיגורתי שנערך בתחנת המשטרה, נוכח לדעת לתמהונו כי הרושם השמיט פרט, שנראה לו כפרט החי שוב ביותר: העובדה שריטוב היכה אותו תחילה. כשהסביר את הדבר לטריפוס הסכים עמו שיש לערוך דו"ח חדש. בלא מחשבה יתרה תלשו את הדף של הדו"ח הקודם מה יומן (בצורה שהדבר היה גלוי לכל עין) וערכו דו"ח חדש, בו הופיע פרט זה בהבלטה. כשנערכו החקירות הראשונות בענין זה כמעט אי אפשר היה להוציא את האמת מכל הנוגעים בדבר. מכיון שכל השוטרים שהש תתפו במארב ובחיקון הדו"ח נתחייבו בעברי רות פלילות, לא נטו לומר את האמת המי לאה, סתרו במקום זה איש את דברי רעהו. הסניגור של טריפוס עוד הוסיף אל הבלבול הכללי כשאורגן "מארב" לעדים החשובים והוצע להם (באוני דיקסטון חבוי) לשנות את עדותם תמורת כסף.

כשהופיעה האמת לעיני הציבור היו כל הקצינים הגבוהים נתונים במבוכה מצפונית קשה. הם היו משוכנעים שאיש מן הקצינים, פרט לסמל שורצבורד, לא סטה מן הקו הישר, לא ביצע במזיד מעשה בלתי מוסרי. אולם קצינים רבים, החל מטריפוס ולמעלה בסולם הפיקוד, השתדלו לחפות על פיקודי הם, גרמו בכך צרות לעצמם.

יכולתי לער את עצמי מכל האנשים הי אלה ולהפנות להם את גבי, אמר קצין משטרה גבוה מאד. בעיני הציבור הייתי מופיע כאיש ישר והגון אולם בעיני עצמי הייתי נבל!

הסרט האנושי הקורא לשלום עמים עם נבחר המשחקים הישראליים

4

בג'יב יוסף ירין

(לני - מ"עכברים ואנשים)

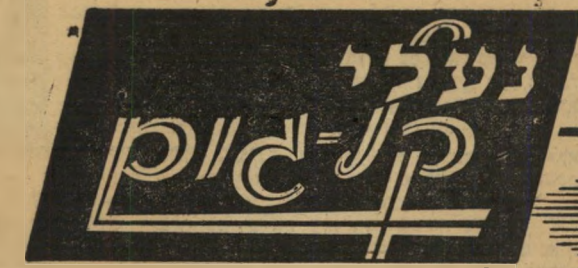

ובהשתתפות

ויקה לינפורדס

בקולנוע "תמר" תל-אביב

בקרוב: "אדיסון" ירושלים

הליכה כעל ענן

לעונת הסתיו

ל"י 2'850

נעל "קל-גוס" חגיגית לגברת המעודנת. עוד זמש מעולה בדוד שעם גמישותה, נוחיותה ויציבותה מבטיחות כתמיד "הליכה כעל ענן"

המגפר

מרכז לפרסום